

førsel af opgaven til staten ville medføre et kolossalt tilbageskridt, og jeg er sikker på, at der, hvis det virkelig skete, ville komme et regulært oprør fra både brugere og pårørende.

Det påstås også, at der ville kunne spares penge ved at nedlægge amterne. Fremskridtspartiet prøver at bilde befolkningen ind, at de kan spare amtsskatten på ca. 10 pct. Her undlader de behændigt at oplyse, at amtsskatten betaler for driften af en lang række institutioner, og herunder er den største opgave selvfølgelig sygehuse, institutioner til handicappede, gymnasier, voksenundervisningscentre og også vejene. Disse opgaver skal under alle omstændigheder løses. Kun en meget lille del af udgifterne går til administration, og det er i høj grad et spørgsmål, om en centralisering til staten ville medføre besparelser i denne administration.

I SF er vi overbevist om, at der også i fremtiden vil være tre niveauer i den offentlige sektor: stat, amter og kommuner, men vi er naturligvis parat til at diskutere opgavefordelingen, og tallet 14 er derfor ikke helligt. Men hvis der skal ske ændringer, skal der være gode argumenter for det, og de skal baseres på grundige overvejelser og en offentlig debat om opgavefordelingen.

En sådan diskussion skal selvfølgelig også tage sit udgangspunkt i en diskussion af kvaliteten i opgaveløsningen, og den må også kunne betyde f.eks. en udlægning af flere opgaver fra staten. Strukturen må og skal være en konsekvens af den måde, befolkningen og folkevalgte vælger at løse opgaverne på.

SF lægger afgørende vægt på, at eventuelle fremtidige ændringer resulterer i decentralisering og sikring af selvstændig skatteudskrivning og direkte folkevalgte råd. De kommunale råd virker på den lokale befolknings vegne med ansvar på valgdagen over for de lokale vælgere, i løbende samspil med dem og for deres regning.

Nærheden skaber en større folkelig medleven i beslutningsprocesserne, og det styrker folkestyret. Da man tilrettelagde opgavefordelingen i forbindelse med kommunalreformen i 1970, skete det ud fra nærhedsprincippet: De offentlige opgaver skal løses så tæt ved de berørte borgere som muligt. Det er stadig et godt og gyldigt princip.

Den mest presserende opgave er efter SF's opfattelse at få gennemført hovedstadsreformen. Her er der et påtrængende behov for en bedre opgave- og byrdefordeling. Denne løs-

ning vil forhåbentlig også medføre, at de mange udemokratiske selskabskonstruktioner kan nedlægges; her tænker jeg især på det nystartede Hovedstadens Sygehusfællesskab.

25 år efter, at kommunalreformen blev gennemført i det øvrige Danmark, er det på tide, at kommunalreformen også bliver gennemført i hovedstadsområdet.

Og med det her vil jeg gerne sige, at SF afviser begge forslag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Ja, der bliver jo sagt så meget heroppe fra Folketingets talerstol – noget er helt rigtigt, og noget er mindre rigtigt.

Det, der bringer mig herop, er fru Anni Svanholts udtalelser om, at vi skulle have sagt i Fremskridtspartiet, at ved at nedlægge amterne kunne vi fjerne amtsskatten. Den udtalelse vil jeg gerne have dokumentation for. Præcis ordret sådan sagde fru Anni Svanholt. Jeg håber, det var en forteelse.

Vi har skrevet i vores bemærkninger til lovforslaget, at det er vores klare opfattelse, at der vil kunne spares noget ved, at man går over til to offentlige niveauer, men vi erkender, at mange af de opgaver, der er i amtskommunerne, selvfølgelig skal løses, og at det naturligvis koster penge.

Vores hovedærinde med forslaget er at gøre det lettere at være dansker, og det burde fru Anni Svanholt også kunne tilslutte sig.

Men jeg vil godt lige have rede på en ting. Når fru Anni Svanholt siger, at SF vil have en hovedstadsreform, så synes jeg nok, dette var en passende lejlighed til, at fru Anni Svanholt fortalte om hovedingredienserne i en sådan hovedstadsreform. Vi har lige fået en bog, som jeg desværre ikke fik med herop, om hovedstaden. I den forbindelse vil jeg spørge: Vil det sige, at SF går ind for, at vi – som der står i bogen – faktisk mere eller mindre skal have oprettet et nyt hovedstadsråd? Det vil vi gå imod med næb og kløer, hvis det er de tanker, SF har gjort sig. Vi har haft et hovedstadsråd én gang i dette land, og det får vi forhåbentlig aldrig mere. Men jeg synes nok, det var rart lige at få afdækket disse ting.

Så vil jeg sige vedrørende særfor sorgen, at det, vi har skrevet i vores bemærkninger, er, at da man flyttede særfor sorgen ud til amterne, skete der desværre det, at en masse administrativt personale blev nyansat i amterne, medens